

Obrana proti černé magii

BYTOSTI

Autor: Patrik Votoček

Kapitola 1. - Naše domácnosti

Běhnice

Někdy též známá jako kousavá víla.

Běhnice se často omylem považuje za vílu (viz níže), přestože je zcela jiným živočišným druhem. Stejně jako víla má miniaturní lidskou podobu, tělo běhnice je však pokryto hustým černým ochlupením a má po jednom páru rukou a nohou navíc. Křídla běhnic jsou silná, zakřivená a lesklá, takže se velice podobají křídům brouka. Běhnice dávají přednost chladnému klimatu a nalézají se na celém území severní Evropy a Severní Ameriky. Kladou až pět set vajíček najednou a zahrabávají je do země. Mláďata se líhnou za dva až tři týdny. Běhnice mají dvě řady ostrých jedovatých zubů. Při jejich kousnutí by měl postižený aplikovat příslušné sérum. Jsou to škůdci, kteří se usazují v záclonách a dokážou zamořit celý dům. K jejich vyhubení je nezbytná pořádná dávka Běhnicidu. Vajíčka a trus lze použít jako přísady do lektvarů a jiných kouzelných vynálezů. Vajíčka běhnic jsou také oblíbenou potravou kůrolezů.

Běhnicid je černá tekutina, jež se obvykle prodává v lahvičkách s rozprašovačem. Má poměrně dlouhotrvající účinek.

Trpaslík zahradní

Trpaslík je běžně se vyskytující zahradní škůdce, podobný nohatému bramboru. Nachází se na celém území Severní Evropy a Severní Ameriky. Může dorůst až jedné stopy výšky, má neúměrně velkou hlavu a tvrdé kostnaté nohy.

Trpaslíci žijí v podzemních děrách, kde podrývají kořínky rostlin a všeobecně dělají neplechu. Jejich přítomnost je jasným signálem že dům patří čarodějce nebo kouzelníkovi.

Ze zahrádky lze trpaslíka vypudit tak, že ho roztočíte, až se mu zamotá hlava, a pak ho přehodíte přes zahradní zeď. Lze také použít dlaždičouna, mnozí dnešní kouzelníci však tuto metodu likvidace trpaslíků považují za příliš brutální.

Víla

Víly jsou drobné a nesmírně pohledná stvořeníčka, vybavená minimální inteligencí. Žijí obvykle v lesích či na lesních pasekách a kouzelníci je často používají, nebo si je vyčarovávají k dekorativním účelům. Dosahují výšky od jednoho do pěti palců, mají miniaturní lidské tělo, hlavu i končetiny, navíc však mají velká motýlí křídla, která mohou být podle typu průsvitná nebo pestrobarevná.

Víla je obdařená jistými slabými kouzelnickými schopnostmi, jichž dokáže využít k odhánění dravců, jako jsou například auguroni. Má hašteřivou povahu, protože je však nesmírně marnivá, zkrátne v okamžiku, kdy se po ní chce aby posloužila jako ornament. Na vzdory svému lidskému vzhledu neumí víla mluvit. Se svými společníky se dorozumívá vysokým bzučivým pískotem.

Víla klade až padesát vajíček najednou na spodní straně listu. Z vajíček se líhnou jasné barevné larvy, které se ve věku šesti až deseti dnů zavinou do kukly, z níž o měsíc později vylétne plně okřídlený dospělý jedinec. Vílí vajíčka jsou také jedním z oblíbených pokrmů kůrolezů.

Ghúl

Ghúl je sice ošklivý, není to však tvor nijak zvlášť nebezpečný. Podobá se poněkud slizkému kolozubému obrovi a sdílí obvykle na půdách či ve stodolách patřících kouzelníkům, kde se živý pavouky a můrami. Hlasitě skučí a občas kolem sebe hází různými předměty, v zásadě je však velice prostomyslný a v případě že na něj někdo narazí, při nejhorším výhružně vrčí.

Při odboru pro dohled nad kouzelnými tvory sice existuje speciální skupina pro odstraňování ghúlů, která tyto tvory vypudí z příbytku, jež přešly do mudlovských rukou, v kouzelnických rodinách se však ghúl často stává vděčným námětem diskusí či dokonce rodinným mazlíčkem.

Kapitola 2. - Ve vodě a pod vodou

Vodní lidé

Známí rovněž jako jezerní lidé, sirény či mořské panny.

Jsou rozšířeni po celém světě, přestože vzhledem se mezi sebou liší skoro stejně jako lidské rasy. Ve svých mravech a obyčejích zůstávají zahalení stejným tajemstvím jako kentauři, přestože kouzelníci, kteří se naučili jazyku vodního lidu, mluví o vysoce organizovaných společenstvích, jejichž velikost se různí v závislosti na okolním prostředí, přičemž některá z nich sídlí v důmyslně stavěných obydlích. Stejně jako kentauři odmítli i vodní lidé statut „osob“ a an vlastní žádost jsou klasifikováni jako „zvířata“. Nejstarší v dějinách zaznamenání vodní lidé byli známi jako sirény (v Řecku) a v teplejších vodách se vyskytují překrásné mořské panny, které jsou tak často líčeny v mudlovské literatuře a výtvarném umění. Skotské a irské mořské panny nejsou tak krásné, vyznačují se však stejnou láskou k hudbě, která je společná všem vodním lidem. Vodním lidem nebyla přiznána klasifikace xxxx proto, že by byli nepřiměřeně agresivní, ale proto, že by se s nimi mělo jednat s velkým respektem.

Đasovec

Světlezelený rohatý vodní démon jezer Irska a Británie. Agresivně se chová ke kouzelníkům i mudlům, občas si jej jezerní lidé dokáží ochočit. Živí se drobnými rybami a dlouhé prsty dokáží vyvinout mocný stisk, ale snadno se zlomí.

Tůňodav

Tůňodav je japonský vodní démon, který přebývá v mělkých tůňkách a řekách. Často bývá líčen jako opice s rybími šupinami místo srsti; pod temenem hlavy má dutinu, v níž nosí vodu.

Tůňodav se živí lidskou krví, lze ho však přesvědčit, aby člověku neublížoval, hodíte-li mu okurku, do které je vepsáno vaše jméno. V případě přímé konfrontace by měl kouzelník tůňodava nějakou lší přimět, aby se sklonil - když to udělá, vylije se mu z dutiny v hlavě všechna voda, což ho připraví o všechnu jeho sílu.

Hastrmanec

Britský a Irský vodní démon, který na sebe dokáže brát různou podobu, i když nejčastěji se objevuje jako kůň s orobincem místo hřívý. Když nic netušící obet' zláká k tomu, aby na něj nasedla, potopí se přímo ke dnu své řeky či svého jezera, jezdcu pozře a jeho vnitřnosti nechá vyplout na hladinu. Správnou metodou, jak hastrmance přemoci, je pomocí umíst'ovacího kouzla

mu přes hlavu přehodit uzdu, která ho změní v poslušné a neškodné zvíře. Největší hastrmanec světa se nachází ve skotském Loch Ness a s oblibou na sebe bere podobu mořského hada (viz níže). Pozorovatelé Mezinárodního sdružení kouzelníků zjistili, že nemají co dočinění se skutečným hadem, když viděli, jak se při příchodu mudlovských vyšetřovatelů proměnil ve vydru, a když byl vzduch znovu čistý, opět se změnil v hada.

Kapitola 3. - Fantastická zvířata

Ohňový kraby

Navzdory svému jménu se ohňový krab silně podobá velké želvě s bohatě dekorativním krunýřem. Na jeho rodných ostrovech Fidži byl dlouhý úsek pobřeží pláže přeměněn v rezervaci na jeho ochranu, a to nejen před mudly, které by mohl zlákat jeho vzácný krunýř, ale i před bezohlednými kouzelníky, kteří těchto krunýřů užívají jako nesmírně ceněných kotlíků. Ohňový krab má však i vlastní obranný mechanismus: je-li ohrožen, vystřeluje ze zadečku ohnivé plameny. Ohňoví krabi se vyvážejí jako domácí zvířata, k jejich chovu je však nezbytné zvláštní povolení.

Smrtiplášť

Známý rovněž jako živoucí rubáš

Smrtiplášť je naštěstí jen vzácně se vyskytující tvor, kterého najdeme výhradně v pásmu tropického klimatu. Podobá se přibližně půl palce silnému černému plášti (tlustšímu v případě, že před nedávnem zabil a pozřel nějakou oběť), který v noci klouže těsně při zemi. Nejstarší zprávu, kterou o smrtiplášti máme, sepsal kouzelník Flavius Belby, který měl to štěstí, že přežil jeho útok, když roku 1782 trávil dovolenou na Papui-Nové Guineji.

Patronovo zaklínadlo je jediným známým prostředkem, který dokáže smrtipláště zahnat na útěk. Protože však smrtiplášť útočí na spící oběti, mají jen zřídka příležitost použít proti němu jakýchkoli čar a kouzel. Jakmile svou oběť úspěšně zadusí, pozře ji smrtiplášť na místě v její vlastní posteli. Pak opustí dům, o něco větší a tlustší než předtím, a po sobě samém ani po své oběti nezanechá sebemenší stopu.

Počet obětí smrtipláště je téměř nemožné přesně určit, protože po sobě nezanechává žádné svědectví své přítomnosti. Snáze určíme počet kouzelníků, kteří ze svých bezohledných důvodů předstírali, že byli smrtipláštěm zabiti.

Šotek

Šotkové se nacházejí pouze v Británii a v Irsku a občas se zaměňují s rarachy. Dorůstají přibližně stejné výšky (šestí až osmi palců), šotek však na rozdíl od raracha neumí létat a nebývá také tak pestře vybaven (šotkové jsou obvykle tmavohnědí až černí). S rarachy však sdílí podobný smysl pro groteskní humor. Nejraději se pohybuje ve vlhkém a bažinatém terénu a často ho najdeme poblíž říčních břehů, kde se baví tím, že neopatrným kolemjdoucím podráždí nohy a shazuje je do vody. Šotkové se živí drobným hmyzem a způsobem rozmnožování se velice podobají vílám, až na to, že se neoprádají kuklami; mláďata se líhnou plně zformovaná a jsou přibližně jeden palec dlouhá.

Lesní mužíček

Lesní mužíček je tvor podobný elfům, jehož prapůvodní vlastí je německý Schwarzwald. Je větší než trpaslík (v průměru dosahuje výšky tří stop), má špičatý obličej a pochechtává se vysokým pronikavým smíchem, jímž dokáže okouzlit zejména děti, které se snaží odlákat od jejich opatrovníků a sníst. Díky přísným kontrolním opatřením německého ministerstva kouzel se však v posledních několika staletích počet obětí lesních mužíčků radikálně snížil a poslední známý případ napadení šestiletého kouzelníka Bruna Schmidta skončil smrtí útočícího mužíčka, když ho mladý pán Schmidt velice tvrdě udeřil do hlavy skládacím kotlíkem svého otce.

Kapitola 4. - Fantastické bytosti

Karkulinka

Trpasličí tvorečkové žijící v děrách na starých bojištích nebo kdekoliv kde tekla krev. Pro osamělé mudly jsou velmi nebezpečné, protože za temných nocí se pokoušejí je ubít k smrti. Nejrozšířenější jsou v severní Evropě.

Drсноchvost

Démoni žijící ve venkovských oblastech Evropy, Ruska a Ameriky. Podobají se zakrslým selatům s dlouhými nohama, ježatým pahýlovitým ocasem a úzkými černými očima. Má ve zvyku se vetřít mezi selata do chlívku a čím déle zůstane neodhalen, tím déle statek stíhají různé pohromy. Pokud je ze statku zahnán čistě bílým psem, už se nevrátí.

Pogrebin

Je sotva stopu vysoký ruský démon s chlupatým tělem, ale holou a přerostlou šedivou hlavou. Přikrčený je jako lesklý kulatý kámen. Přitahují jej lidé a pokud je mu doboleno sledovat svou oběť příliš dlouho, zmocní se jeho kořisti absolutní beznadějí a zoufalství. Jakmile padne na kolena a rozpláče se, démon se na ni vrhne a pokusí se ji pozřít. Dá se odehnat jednoduchými zaklínadly, ale stejně účinné je jej prostě nakopnout!